

ANÀLISI DE L'IMPACTE DEL COVID-19 ALS I LES JOVES DE LA COMARCA DE LA SELVA

OFICINA JOVE DE LA SELVA

JUNY 2020

Consell Comarcal
de la Selva

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball, Afers Socials
i Famílies
Direcció General de Joventut

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	3
2. METODOLOGIA	5
2.1 Participants	5
2.2. Instrument	6
2.3 Procediment	7
2.4 Anàlisi estadístic	7
3. RESULTATS	10
3.1 Educació i formació	10
3.2 Treball i emprenedoria	13
3.3 Salut i gestió emocional	17
3.4 Convivència	21
3.5 Habitatge	24
3.6 Relacions sexo-afectives	26
3.7 Cultura	28
3.8 Lleure, esport i activitats d'estiu	29
4. CONCLUSIONS	32

1) INTRODUCCIÓ

La COVID-19, al igual que a la resta de societat, ha afectat a les persones joves en múltiples dimensions de la vida quotidiana. Una de les variacions per exemple, ha estat en el canvi que hem hagut de realitzar els/les diferents professionals de joventut, en la nostra manera d'interactuar amb els i les joves de les nostres poblacions. A través de diferents trobades virtuals que vam tenir amb els i les joves dels nostres municipis durant el confinament, vam detectar que necessitaven un espai on poder-se expressar, poder dir el que els passava, com ho vivien, comentar les seves pors, etc. ja que tot i ser un col·lectiu que aparentment, a nivell de contagis, ha patit menys l'afectació o ha estat a qui el virus afecta amb menys intensitat, no els ha apartat del possible patiment colateral de la pandèmia, essent un col·lectiu bastant oblidat en tota aquesta situació, on els han mancat moments de reflexió on poder para a pensar i poder parlar obertament, però alhora de manera íntima, de tot el que els hi estava passant.

És important tenir present que la joventut, en termes generals, és un col·lectiu que es troba en situació de vulnerabilitat en diferents àmbits de la vida; per aquest motiu, l'arribada d'una nova crisi, com l'actual, suposa un risc important per al seu benestar, tant a curt com a llarg termini.

En aquest sentit, des de l'Oficina Jove de la Selva vam considerar que era importat analitzar quina era l'afectació de la pandèmia entre la població jove. Per aquest motiu, es va elaborar i impulsar un qüestionari online per a joves d'entre 12 i 35 anys de la comarca, per tal d'obtenir de primera mà, una radiografia de com estaven vivint els i les joves la situació de confinament, quines eren les principals necessitats, els temes que els/les preocupa o les dificultats a les que feien front, davant la pandèmia.

Amb aquest informe doncs, elaborat per l'equip tècnic de l'Oficina Jove de la Selva, es planteja els objectius següents:

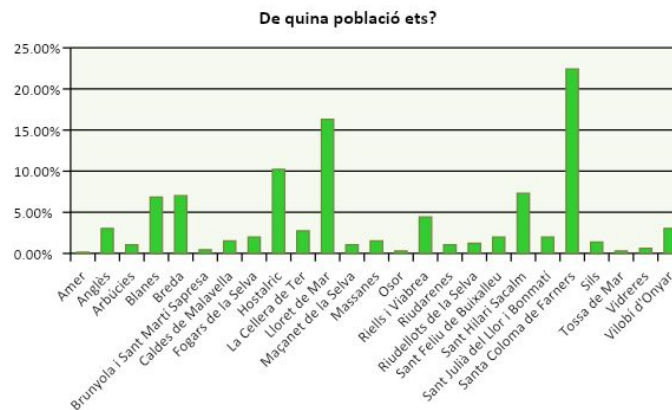
- Analitzar l'impacte que han tingut les mesures adoptades durant l'estat d'alarma a causa de la pandèmia de la COVID-19 en la realitat juvenil en cadascun dels àmbits i eixos de desigualtat.
- Donar resposta a les noves necessitats o condicionants que se'n deriven de la situació d'excepcionalitat deguda a la pandèmia de la COVID-19.
- Adaptar els nostres serveis, accions i projectes, al igual que posar en marxa noves polítiques de joventut davant als nous escenaris arran de la crisi associada a la COVID-19.

METODOLOGIA

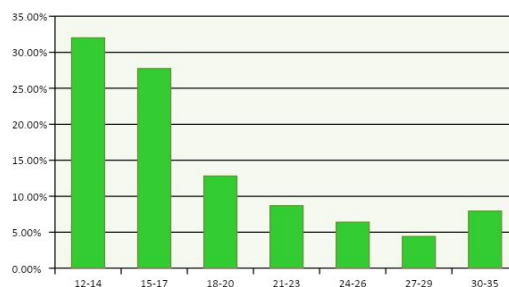
2) METODOLOGIA

2.1) Persones participants:

La mostra d'aquest anàlisi ha estat formada per un total de **656 joves**, representant el **96,15% dels 26 municipis de la comarca**, destacant les poblacions amb més participació que són Santa Coloma de Farners amb una participació de 147 joves (22,4%); seguit dels 107 joves de Lloret de Mar (16,31%); 67 joves d'Hostalric (10,21%); i finalment les poblacions Blanes, Breda i St. Hilari amb 45 (6,86%), 46 (7,01%) i 48 (7,32%) joves respectivament. La resta de municipis obtenen percentatges inferiors al 5% del total de la mostra, anant des de 29 participants fins a 1 persona. L'únic municipi que no ha estat representat a l'enquesta ha estat Susqueda.

La mostra ha estat totalment aleatòria, ja que l'enquesta estava oberta a tots els i les joves dels 26 municipis que formen part de la comarca de La Selva que tenien entre 12 i 35 anys, on un 32,01% (210) eren joves de 12 a 14 anys; un 27,74% (182) joves de 15 a 17 anys; 12,80% (84) joves de 18 a 20 anys; 8,69% (57) joves de 21 a 23 anys; 6,40% (29) joves de 27 a 29 anys; i 7,93% (52) de joves de 30 a 35 anys.

En quan a gènere, la mostra es compon de 427 (65,09%) de participants femenines, 228 (34,76%) de participants masculins i 1 (0,15%) d'altres.

Gènere	Valor	%
Femení	427	65,09%
Masculí	228	34,76%
Altres	1	0,15%
Total general	656	100,00%

Respecte al nivell d'estudis de les persones participants, la freqüència més elevada correspon a estudiants de la ESO amb 251 participants (38,26%); seguits de 107 joves (16,31%) amb estudis de grau; 97 joves (14,79%) amb estudis de Batxillerat; 84 joves (12,48%) que ha finalitzat la ESO; 42 joves (6,40%) amb titulació de màster; 31 joves (4,73%) tenen CFGS; 18 joves (2,74%) amb CFGM; 12 joves (1,83%) amb altres estudis; 10 joves (1,52%) amb postgrau; i finalment 4 joves (0,61%) obtenen el Doctorat.

Estudis	Valors	%
Estudiant ESO	251	38,26%
ESO	84	12,80%
Batxillerat	97	14,79%
CFGM	18	2,74%
CFGS	31	4,73%
Grau	107	16,31%
Màster	42	6,40%
Postgrau	10	1,52%
Doctorat	4	0,61%
Altres	12	1,83%
Total general	656	100,00%

2.2) Instrument:

Per el desenvolupament d'aquest anàlisi es va desenvolupar a partir de l'enquesta via online, realitzada a través de la plataforma *google forms*.

Aquesta enquesta consta de **61 preguntes**, les quals no es contesten totes, ja que a l'inici d'algun dels àmbits, hi havia **preguntes dicotòmiques les quals**, depenent de la resposta marcada, **et dirigia a unes preguntes o altres**, adequades a la resposta corresponent. Per altra banda, cal destacar que dins l'enquesta, hi ha una **primera part introductòria** explicant en què consistia l'enquesta i demanat dades a nivell més personal com és el municipi en el que es pertany, franja d'edat i estudis corresponents. Cada apartat consistia en un seguit de frases que s'havien de **valorar a través d'una escala de valors de l'1 al 5 on 1 era gens d'acord i 5 molt d'acord**. Així doncs, cada persona havia de puntuar cada afirmació amb si estaven més o menys a favor. Finalment, al final de cada apartat temàtic, de manera opcional, es deixava **un espai per comentar experiències, fer propostes o expressar quelcom que pugui ser d'interès**.

Les preguntes formulades corresponien a **8 ítems** que eren **Educació i Formació, Treball i Emprenedoria, Salut i Gestió Emocional, Convivència, Habitatge, Relacions sexo-afectiva i violència, Cultura, i finalment, Lleure, esports i activitats d'estiu**, els qual es van escollir degut a que són àmbits rellevants per a les persones joves, i a la vegada, inclouen serveis que s'ofereixen des de l'Oficina jove de La Selva, i a la vegada es potencien des de Xarxa Nacional d'Emancipació Juvenil i la Direcció General de Joventut.

2.3) Procediment:

L'administració de l'enquesta s'ha dut a terme via online mitjançant plataforma *google forms*, des de la qual s'obtenia el link el qual es proporcionava a partir de la difusió feta a través de les diferents xarxes socials de l'Oficina Jove de La Selva, i a la vegada, enviant-ho particularment a joves i als diferents instituts de la Comarca per tal de que ho fessin arribar a l'alumnat corresponent.

El motiu pel qual es va fer virtualment, i sota la plataforma *google forms*, és degut a que és una eina molt simple a utilitzar i accedir-hi, malgrat les possibles limitacions davant la necessitat de la connexió a Internet per a la seva execució. I a la vegada per la rapidesa en obtenció de dades i l'elaboració de base de dades de la informació obtinguda a través de l'enquesta, facilitant així el seu anàlisi posterior.

L'enquesta ha estat disponible des de 5 de maig fins el 5 de juny, un mes en total. Un cop acabat el termini, es va tancar el formulari per tal d'evitar que s'anés omplint de respostes que no estrien comptabilitzades.

L'accés als resultats obtinguts per els i les joves participants només hi ha accedit les persones autoritzades, les quals són les que s'han encarregat de realitzar el present anàlisi.

2.4) Anàlisi estadístic:

La mostra de l'estudi no és representativa, ja que no s'ha fet el procediment que es requereix prèviament per aquest tipus d'estudis i per tant els resultats i conclusions no són extrapolables al conjunt de la població sinó que **ens mostren tendències i aproximacions concretes**. Cal destacar però el **gran nombre de persones que han contestat l'enquesta** i s'han obert a expressar el que senten, el que pensen i a explicar les seves experiències. Els i les professionals de joventut han hagut de fer un canvi de paradigma per tal de **continuar sent referents i mantenir el vincle amb les persones joves** així com també oferir un espai d'acompanyament a totes aquelles persones que ho necessitin.

És per això que l'equip de l'Oficina Jove de la Selva està molt satisfet en, no només el volum de persones que han contestat l'enquesta sinó la qualitat de la informació on, de primera mà, les persones joves han trobat un lloc on expressar-se.

En aquest sentit, l'anàlisi estadístic està basat en **el treball de camp mitjançant la formulació d'una enquesta online** dividida dels següents apartats:

- Formació i ocupació
- Treball i empenedoria
- Salut i gestió emocional
- Convivència
- Relacions sexoafectives i violències
- Cultura
- Lleure, esport i activitats d'estiu

L'enquesta era anònima, per tal que cadascú a l'hora de contestar es sentís còmode i pogués expressar el que sentia amb total llibertat.

Un cop obtingudes les dades s'ha procedit en el procés d'investigació, és a dir el **tractament de les dades**. En aquest cas, s'ha analitzat les dades a través de dues metodologies. Per una banda s'ha fet un **anàlisi quantitatiu** a partir de les dades extretes en les afirmacions a valorar amb l'escala de valors. I per l'altra banda s'ha fet un **anàlisi qualitatiu** de totes les opinions i experiències que els i les enquestades han volgut compartir.

RESULTATS

3) RESULTATS

3.1) Educació i formació:

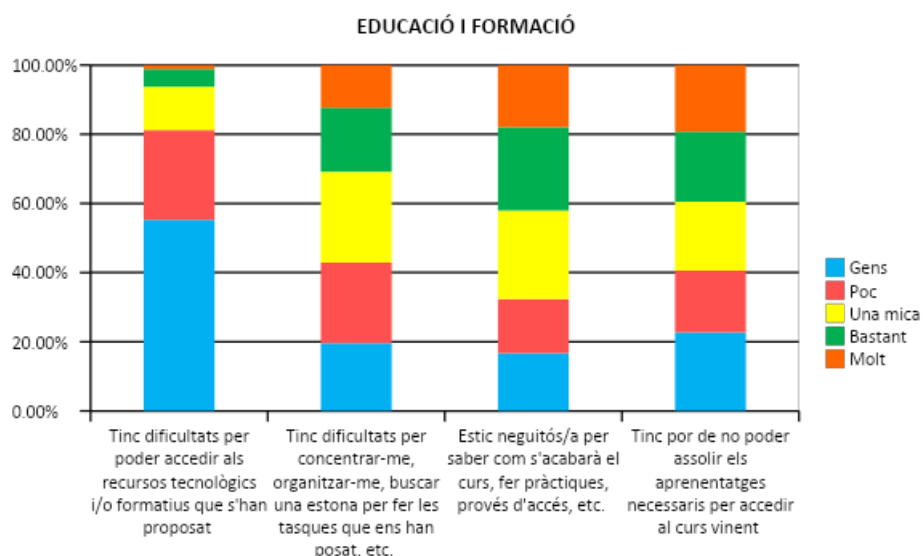
L'enquesta es va destinar a totes les persones joves entre 12 i 35 anys de la comarca de la Selva. Però com s'ha vist en l'apartat de dades demogràfiques el gruix més important de persones que han contestat l'enquesta estan a la franja d'edat de 12 a 17 anys, per tant, no és d'estranyar que de les 656 persones 545, és a dir, el 83% estiguin estudiant.

Així doncs, a continuació es centrarà l'anàlisi de les persones que estan estudiant i més endavant també s'analitzarà què han contestat i en quina situació actual estan el 16,92% (111 persones) que no estan estudiant.

Estudies?	Valors	%
Sí	545	83,08%
No	111	16,92%
Total	656	100,00%

Pregunta: "si, estudio"

De les persones que estan estudiant, se'ls hi va demanar que valoressin en una escala de l'1 al 5 unes frases concretes que veurem a continuació. Sent 1 gens, 2 poc, 3 una mica, 4 bastant i 5 molt d'acord.

Sobre la primera frase **“Tinc dificultats per poder accedir als recursos tecnològics i/o formatius que s’han proposat”** la gran majoria de les persones ha contestat que **no té aquest tipus de problemes o si en tenen, és molt poc**. Tot i així cal destacar que el 6%, és a dir, 34 persones sí han tingut dificultats. **No hem de deixar de banda que l’enquesta es va fer de manera telemàtica i per tant, no es pot veure de manera representativa la repercussió de les dificultats tecnològiques, ja que moltes persones amb aquestes dificultats és probable que no hagin pogut fer tampoc l’enquesta**. De totes maneres, ens consta que a molts municipis de la comarca de la Selva s’ha intentat treballar perquè totes les persones tinguin accés als recursos tecnològics, sobretot en els casos de persones estudiants d’educació obligatòria.

Pel que fa a l’expressió **“Tinc dificultats per concentrar-me, organitzar-me, buscar una estona per fer les tasques que ens han posat, etc.”** un 26% reconeix que en té una mica i un 23 diu que poques dificultats. Tot i així, **el 30% aproximadament tenen bastant i moltes dificultats a l’hora de concentrar-se i no és d’estranyar sabent que moltes persones potser no tenen l’espai adequat a casa seva o no tenen un ambient propici a ajudar a la concentració**. Moltes persones han expressat que consideren que *no porten una bona organització, que tenen sobrecàrrega de feina i molta dificultat per concentrar-se*. Això es suma en la sensació de disminució de la seva motivació per molts motius, ja que el confinament afecta també a les emocions de cadascú, al final el fet de viure cada dia com el dia de la marmota acaba afectant als ànims de les persones i algunes d’elles han vist com la seva motivació anava disminuint. Les persones joves reconeixen que *totes aquestes emocions i aquests sentiments viscuts afecten al seu rendiment acadèmic i això a la majoria dels enquestats els preocupa molt* i no creuen que hi hagi hagut suficient consideració per part del centre acadèmic, frases com *augmenta la complicació en la matèria o en l’accés de recursos, augmenta també el volum de tasques, però la puntuació no varia* han estat expressades entre els i les joves.

En relació a les emocions, sobre si es senten o no neguitosos per la situació incerta en què es viu i concretament sobre com acabarà el curs, **la gran majoria mostra una certa preocupació en la finalització del curs escolar d’enguany**. S’ha de tenir en compte que la informació sobre la finalització del curs escolar ha anat sorgint a compte gotes i per tant, quan van contestar l’enquesta és probable que hi hagués poca informació al respecte. A hores d’ara, la majoria dels instituts ja tenen planificat com serà la fi de curs. De totes maneres, el neguit en els exàmens finals, les proves d’accés o poder fer les pràctiques... continuen sent present en l’alumnat. Fins i tot en alguns casos s’ha comentat que la falta de competències digitals per part del professorat, la metodologia utilitzada a les classes, les hores de pantalla o els horaris de les classes online són aspectes que també *han afectat en el seu dia a dia i han fet augmentar la preocupació sobre com afectarà aquesta situació a nivell personal de cadascú*. I aquesta preocupació és generalitzada per tota la població jove i és que la situació actual i prospectiva **“més que ensenyament on-line, el que s’ha generat és un ensenyament remot d’emergència [...]**.

En general, s'ha donat una resposta d'emergència per assegurar l'accés a l'educació, però no s'ha pogut dissenyar i planificar adequadament aquesta resposta" (VVAA 2020:15). I això ha generat un sentiment de preocupació i en alguns casos d'angoixa pel fet de viure davant de la incertesa.

Continuant amb les emocions, sobre si "Tinc por de no poder assolir els aprenentatges necessaris per accedir al curs vinent" les opinions de cadascú són força variades però sorprèn que totes les opcions estan al voltant del 20%, és a dir, unes 100 persones a cada categoria contestada. Així doncs, hi ha multitud de sensacions, algunes persones no estan preocupades pels aprenentatges assolits de cares al curs que ve i algunes altres persones sí. I és que en general aquesta situació els ha provocat una barreja de sentiments i emocions. *La majoria senten por, angoixa, preocupació, nervis...* relacionat sobretot amb la falta d'informació sobre com acabarà el curs, la forma d'aprenentatge o la por a suspendre i no passar de curs. Aquesta última, **és una de les preocupacions més generalitzades que han expressat les persones enquestades. El fet de fer les sessions online provoca que moltes persones sentint molta distància entre professor/a i alumne/a i no ajuda a aclarir dubtes sobre la matèria i això els fa tenir por a suspendre.** A nivell de Catalunya "segons una enquesta del sindicat Comissions Obreres entre el professorat, realitzada entre 2.656 docents dels ensenyaments públics i 600 dels concertats i privats, el 80% del professorat té problemes per treballar telemàticament. Les dificultats són de tres tipus:

- Manca de competències.
- Manca de recursos materials.
- Afectació familiar del confinament" (VVAA 2020:16)

També es constata que algunes persones *tenen dificultats per accedir a les classes online* (perquè només hi ha un PC a casa i tenen germans i germanes, perquè no tenen accés a internet, perquè tenen problemes de connexió...). Aquestes situacions *els provoca angoixa* ja que el fet de no poder tenir accés els fa estar preocupats sobre el seu futur formatiu. I és que **el confinament ha deixat palès les desigualtats socials i la bretxa multidimensional que hi ha al país. A nivell de Catalunya, "el 44% de les llars amb alumnes del quintil socioeconòmic més baix es disposa d'un sol ordinador; aquesta proporció és de només el 8% en el quintil més alt, on el 61% disposa de tres o més ordinadors a casa"** (VVAA 2020:17). I no només el fet de tenir un sol ordinador sinó, **la qualitat de la connexió, tenir un espai adequat a la llar per estudiar, la disponibilitat de cada persona o tenir un acompanyament familiar a la llar, són aspectes de vital importància a l'hora d'analitzar els efectes que pels i les joves ha tingut aquest confinament.**

Algunes persones també es senten *preocupades pel seu futur ja que moltes d'elles estan en un moment crucial de la seva etapa formativa* que és prendre la decisió de l'accés a la formació post-obligatòria

(batxillerat, universitat, cicles formatius...). Aquesta decisió és un moment important i algunes persones senten que falta orientació per part de la comunitat educativa per tal d'assessorar-los i acompanyar-los en el seu itinerari.

Finalment destacar també que algunes persones han valorat *molt positivament el seu centre* i que consideren que tot i que al principi els va costar, han trobat una bona manera per organitzar-se i creuen que ara porten la situació favorablement.

3.2) Treball i emprenedoria

Com s'ha vist a l'apartat anterior, la majoria de les persones enquestades estan estudiant (el 57,93%). De totes maneres, algunes d'aquestes persones combinen els estudis amb la feina. Així doncs, 276 persones estan o estaven treballant abans que comencés el confinament, és a dir, el 42,07% dels i les enquestades.

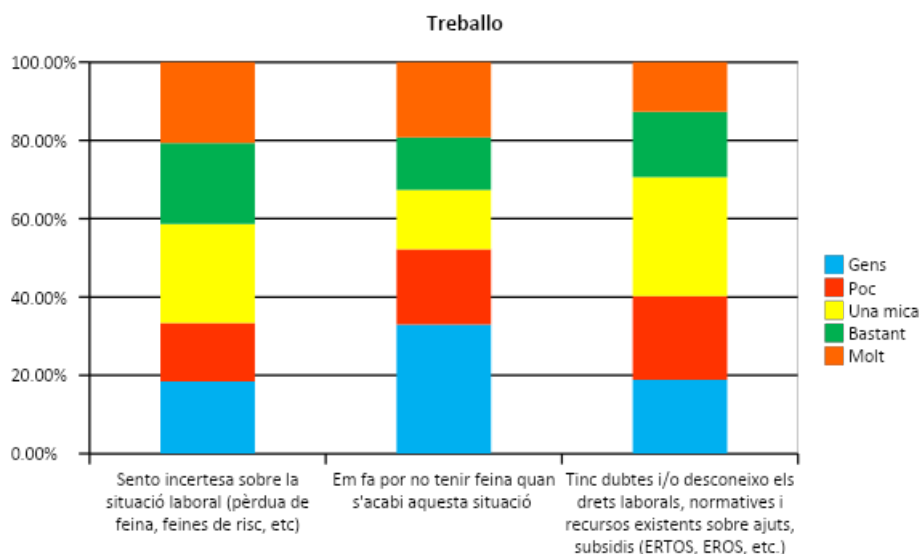
Treballes o treballaves abans que comencés el confinament			Sí treball o treballava abans que comencés el confinament			No treball o treballava abans que comencés el confinament		
No	380	57,93%	Estudio	181	65,58%	Estudio	364	95,79%
Sí	276	42,07%	No estudio	95	34,42%	No estudio	16	4,21%
Total	656	100,00%	Total	276	100,00%	Total	380	100,00%

Com es pot veure a les taules del damunt, de les 276 persones que treballen o treballaven, el 65,58% també estaven estudiant i el 34,42% no. Finalment, també tenir en compte que hi ha un 4,21% (16 persones) que no estudiaven ni treballaven a l'hora de contestar l'enquesta.

Tot seguit es fa un anàlisi de les persones que han contestat que sí treballaven, per tant, ara l'anàlisi es centra en les 276 persones, independentment de si combinaven feina amb estudis o no.

Pregunta: "sí, treball o treballava abans que comencés el confinament"

De les persones que estan treballant, se'ls hi va demanar que valoressin en una escala de l'1 al 5 unes frases concretes que veurem a continuació. Sent 1 gens, 2 poc, 3 una mica, 4 bastant i 5 molt d'acord.

Hi ha una varietat de sensacions quan es parla sobre si senten incertesa sobre la situació laboral actual. Hi ha sensacions totalment diferents, per una banda hi ha persones que no senten aquesta sensació d'incertesa (el 32% ha contestat gens o poc) mentre que la majoria han dit que senten una mica de preocupació (el 25,36%, és a dir 70 persones) i un 40% aproximadament ha contestat que bastant o molt d'acord amb l'afirmació.

Quan es parla sobre si *“Em fa por no tenir feina quan s'acabi aquesta situació”*, la majoria ha contestat que no (un 32,97% és a dir 91 persones). Tot i així, també hi ha un percentatge elevat de persones que sí que senten una mica i força preocupació sobre com afectarà aquesta situació al seu futur laboral. No cal oblidar que l'atur s'ha disparat enormement durant el mes de març. Així doncs, de febrer a març, l'afiliació a la Seguretat Social de persones de 16 a 29 anys ha registrat la caiguda més acusada del total de l'afiliació (respecte el mes anterior) i aquesta pèrdua representa el 40,5% de la pèrdua total d'afiliació a Catalunya. En concret, el col·lectiu de 16 a 29 anys ha perdut 16.617 afiliacions respecte al febrer.

Alguns sectors s'han vist molt afectats per aquesta situació, per exemple el sector del lleure (durant els mesos de confinament, és a dir març-abril), el sector dels espectacles que no tenen molt clar quan podran tornar a ser actius/ves, les persones autònomes o petits comerços que han hagut de tancar... i això general una preocupació generalitzada. Són sectors de l'economia que s'han vist fortament afectats i actualment estan vivint una sensació d'angoixa i preocupació per com anirà el seu futur professional. I és que **a nivell català “els sectors de l'economia més precaritzats són els que han destruït més ocupació juvenil.** Les pèrdues d'afiliació en el comerç al detall, els serveis de menjar i begudes i les activitats relacionades amb l'ocupació (en què hi ha les ETT) suposen gairebé la meitat (48,6%) del total de pèrdues d'afiliació intertrimestral entre les persones d'entre 16 i 29 anys” (VVAA 2020:32) .

En relació a les noves dinàmiques i normatives laborals que han sorgit a partir de les conseqüències econòmiques del COVID-19 (les ERTOS, els drets laborals, els subsidis...) la majoria de les persones reconeix tenir dubtes sobre aquests aspectes. Val a dir, que la informació s'ha anat donant a compte-gotes i per tant, moltes persones han vist com la seva situació laboral canviava, per exemple vivint una ERTA a la seva empresa, i no hi havia suficient informació sobre el procediment a seguir. Mica en mica, alguns d'aquests dubtes s'han anat resolent tot i que es continua vivint un moment d'incertesa que preocupa a les persones treballadores. De fet, quan les persones han explicat la seva experiència alguns d'ells i elles expliquen que han viscut una ERTA i que els ha sorgit molts dubtes sobre els seus drets com a persones treballadores i també el fet de d'un desconeixement absolut sobre quan rebran la nòmina del mes corresponent, fet que comporta una sensació d'inseguretat a la llar familiar.

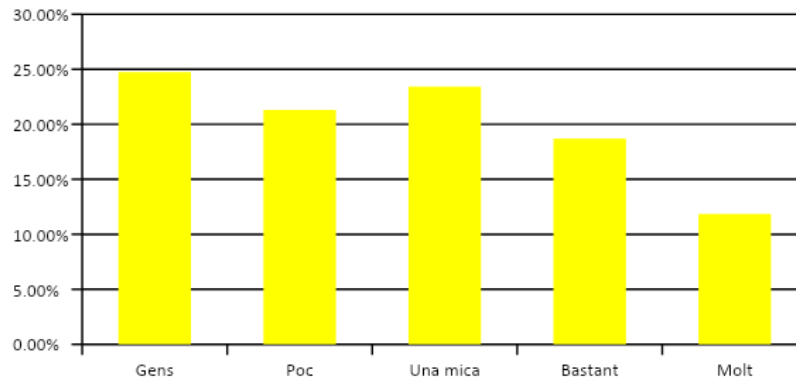
Algunes altres també expliquen que *no saben molt bé quins drets tenen com a treballadors/es en situacions com l'empresa em fa recuperar les hores o estava en pràctiques i ara no sé com queda la meva situació o m'han fet fora durant el confinament i ara no sé quan trobaré feina...* són algunes de les experiències viscudes que han generat molt dubtes sobre el futur laboral de cadascú.

Cal destacar també l'**opinió generalitzada entorn a la dificultat en demanar les ajudes econòmiques i la falta d'informació al respecte, afegint també la falta de facilitats a l'hora de realitzar els tràmits on-line corresponents.** Algunes d'aquestes persones han vist molt complicat tramitar l'atur on-line i han trobat a faltar un assessorament en aquest tipus de tramitacions. A més, es reconeix que hi ha poques ajudes i que no són suficients. De fet, en l'estudi Joventut, Covid19 i desigualtat es reconeix que tot i que no hi ha dades disponibles per edat en relació amb els ERTOS, els experts creuen que moltes persones joves, per les característiques de les seves ocupacions, no hauran pogut accedir a aquestes ajudes.

Finalment **hi ha persones que han pogut fer teletreball i algunes d'aquestes consideren que ha estat una oportunitat per replantejar les metodologies de treball i ha obert una ventall de possibilitats per part de l'empresa i de les persones treballadores.** Tot i així, persones que tenen fills/es han constatat que *el teletreball amb càrregues familiars és molt complicat i dificulta la feina*, per tant, no sempre es pot considerar teletreball. **S'han de tenir en compte les càrregues familiars durant el confinament, i en alguns casos les empreses no han tingut aquesta consideració i ha dificultat la feina de la persona treballadora així com també li ha generat angoixa i estrès aquesta falta de conciliació familiar.**

Pregunta: “No treballo ni treballava abans que comencés el confinament”

De les 380 persones que han contestat que no treballen o no treballaven, com hem vist anteriorment 365 estan estudiant i 16 no estudien ni treballen. A continuació s'analitza què opinen sobre la incertesa de la situació actual.

En aquest cas també hi ha una varietat d'opinions, la majoria (24,74%) no senten ara mateix una sensació d'incertesa pel que fa al món laboral. Tot i així, un 23,42% ha contestat que una mica i un 18,68% bastant. Per tant, la sensació que cadascú sent és molt variada però **sí que hi ha una sensació de preocupació en aquelles persones més joves que estan en inici de la seva etapa laboral (16-23 anys aproximadament) i que no tenen molt clar com repercutirà aquesta situació en l'economia global.**

Hi ha una preocupació generalitzada la sobre la situació actual i com afectarà a la llar familiar. Algunes de les experiències que ens han fet arribat estan relacionades amb la falta d'ingressos a la llar i l'angoixa que això provoca a tota la unitat familiar. El fet que algunes persones no només no obtenen ingressos des de l'inici del confinament sinó que no tenen clar quan podran tornar a tenir una feina és quelcom angoixant. Per exemple, feines que depenen del sector del turisme, persones que estan vivint una ERTO i no tenen clar quan tornaran a treballar ni quan cobraran, situacions on totes les persones de la llar familiar han perdut la feina... tot això sumat a la incertesa de com demanar les ajudes i quines hi ha o com afectarà a l'economia global del país, són situacions molt dures que les persones joves han viscut o viuen ja sigui de manera directa o indirectament a través dels seus pares mares o tutors/es.

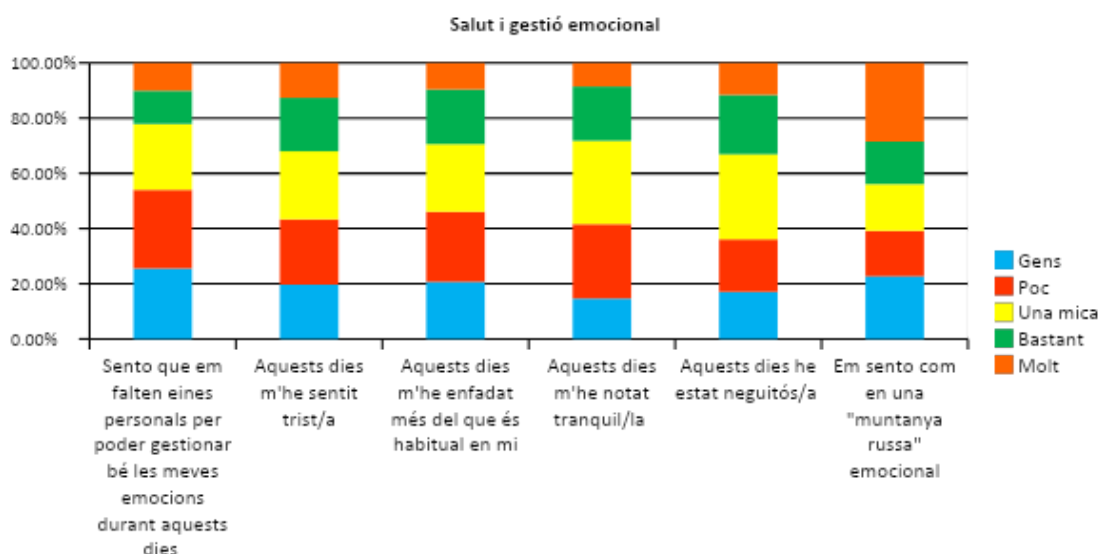
També s'ha fet saber de persones que tenen familiars en els serveis essencials (sanitaris, alimentació,...) i senten preocupació perquè no els afecti a la salut el fet d'anar a treballar. La preocupació perquè algun familiar tingui la malaltia és generalitzada i és un sentiment d'impotència i d'incertesa que les persones joves han estat vivint durant aquests dies.

Finalment també val a dir, que hi ha persones que no senten aquesta incertesa perquè a la seva unitat familiar no se'ls ha vist afectat en relació a la seva economia, ja sigui perquè a casa algun membre familiar fa o feia teletreball, forma part d'una empresa de serveis essencials... .

3.3) Salut i gestió emocional

La situació de pandèmia i el confinament ha posat a prova a totes les persones en diferents àmbits i aspectes del seu dia a dia, però per sobre de tot això hi ha hagut la gestió emocional que cadascú n'ha pogut fer de tot plegat. És per això que aquest àmbit pren especial importància i en conseqüència era el més extens en el qüestionari.

En relació a les preguntes que feien referència a emocions o estats d'ànim sentits, a continuació el gràfic corresponent.

A trets generals es veu com els percentatges no varien molt significativament d'una pregunta a l'altra, tot i que s'han de destacar algunes qüestions. Un 54% considera que no li preocupa ni sent que no té eines per gestionar bé les seves emocions durant el confinament (*estic portant el confinament millor del que esperava emocionalment; en el meu cas el confinament m'està ajudant per coneixem més emocionalment i valorar el que realment vull; per a mi el confinament, ha sigut una gran reflexió emocional, la qual m'ha fet veure moltíssimes coses que abans no era capaç de veure, per falta de temps, provocant una ceguesa de les meves ambicions i necessitats personals i emocionals. Aquest stop social m'ha ajudat a veure quines coses de la meua vida (personal, laboral, social, etc.) em feien feliç i quines per contra, em feien infeliç*), però un **46% sí que expressa que li manquen forces o molts recursos i li preocupa aquest fet (ho he notat sobretot a nivell emocional, no poder identificar per quina raó estic trista o de mal humor. I sobretot sense**

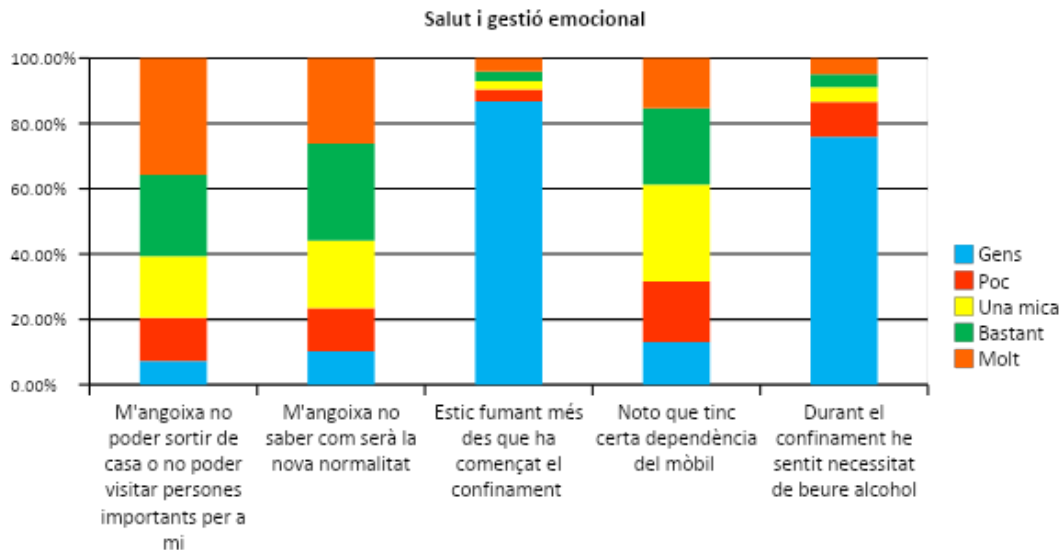
motivació i ganes de fer res; ni jo mateixa se com em sento a vegades; pel que fa a les emocions, han estat difícil de portar aquests dies ja que no trobo un espai on em pugui expressar de manera segura; és una situació que ha portat molta ansietat general a la societat, tant a grans com a petits, potser caldria que sabéssim gestionar les nostres pròpies emocions i això no t'ho ensenyen enlloc).

Cal doncs posar èmfasi i acompanyar les persones joves per posar en pràctica i treballar, no només la gestió emocional sinó primer de tot el reconeixement i l'acceptació de les seves emocions. “Els i les joves són el col·lectiu que se sent menys capaç davant del confinament i el que el viu amb més dificultat. Segons l'Enquesta sobre l'impacte de la COVID-19, del Centre d'Estudis d'Opinió, en una escala de 0 (gens) a 10 (molt), les persones joves són les que menys capaces es veuen de “manegar aquest confinament” (7,56 de mitjana entre les persones de 16 a 24 anys; 7,74 entre les de 25 a 34 anys; i 7,98 entre el total de la població de 16 anys i més). Certament, però, les mitjanes són altes en tots els casos” (VVAA, 2020:47).

Pel que fa a emocions concretes, veiem com tant en la tristesa com en l'enuig, els valors de 2 i 3 (o sigui poc o mig) presenten els percentatges més elevats, que es situen entre el 23-25% (*bàsicament em sento com una merda, perquè no se que em passa que jo vull fer les coses i quan em poso solament veig problemes i excuses i se'm passa el temps; el que passa és que com no m'organitzo bé i els deures m'atabalen molt, i m'enfado jo mateixa per no poder-me organitzar, concentrar-me).*

En el cas de la tranquil·litat també és en aquests dos rangs que hi ha les respostes majoritàries però amb uns valors una mica superiors, entre el 26-30%. Per contra, el neguit sí que es dispara una mica més, sent entre el 3 i 4 el major percentatge, d'entre el 21-31%. Les anteriors poden semblar dades contradictòries entre elles, però la darrera pregunta, **“Em sento com una muntanya russa emocional”, ho situa, ja que aquesta pregunta és la única on trobem que el major percentatge, un 28,5% afirma sentir-se identificat/da i a més que li preocupa aquesta qüestió, sobretot aquelles persones que tenen entre 15 i 20 anys, que són les que més s'han identificat amb aquesta afirmació. No és d'estranyar que sigui aquesta franja d'edat on precisament és quan han de decidir el seu itinerari formatiu o comencen a tenir les primeres experiències laborals.**

Pel que fa a les preguntes que posaven en relació l'emoció d'angoixa amb una situació concreta, el gràfic de buidatge de les respostes és el següent:

A simple vista sobta el resultat de les preguntes en tercera i cinquena posició, ja que ambdues la resposta majoritària és la del valor 1, o sigui gens. Curiosament són les dues que fan referència a consums (fumar i alcohol).

Pel que fa al fumar, un 86,7% considera que no li preocupa ni està fumant més que abans del confinament, però cal tenir en compte que la majoria de persones no eren fumadores abans del confinament. **Només un 4,1% afirma que està fumant més durant el confinament i que aquesta pràctica li preocupa.** Cal afegir que en cap cas s'ha fixat una definició de fumar, en el sentit de que no s'ha especificat si ens referim a tabac o a altres substàncies (marihuana, haixix).

Al analitzar els percentatges relatius a la necessitat de beure alcohol, **un 75,9% i un 10,6% diu que no n'ha sentit o molt poc, però com en el cas anterior, el primer dels percentatges engloba tant a les persones que en beuen però que han continuat amb un consum regular com a totes aquelles que són no en beuen.** Per contra un 13,3% sí que expressa que ha sentit necessitat moderada o alta de consumir alcohol.

Si seguim amb la pregunta "M'angoixa no poder sortir de casa i visitar persones important per mi", en aquesta situació sí que veiem com els percentatges van de més angoixa a menys, o sigui d'un 35,82% en el rang 5 de molt fins al 7,3% en el rang 1 de gens. Expressen obertament el neguit per a no poder veure i estar amb les persones importants per a ells/es, ja siguin familiars amb els que no

conviuen, parelles i sobretot amistats/grup d'iguals. “L'aïllament social és un factor especialment rellevant entre els i les joves adolescents, per a qui la relació amb els iguals és un factor fonamental de benestar i creixement. El confinament representa un aïllament físic respecte les amistats, i és precisament la interacció presencial la més enriquidora i significativa” (VVAA, 2020:48).

“L'angoixa de no saber com serà la nova normalitat” també és evident, tot i que amb percentatges inferiors a l'anterior pregunta, sent el rang 4 de bastant, amb un 29,7%, el més representatiu. (*Està a casa no m'ha angoixat tant, perquè era imprescindible, per el bé de tots. M'angoixa molt més el nostre futur o el més complicat es no saber com avançarà la situació*), són comentaris afegits de les persones joves que han contestat.

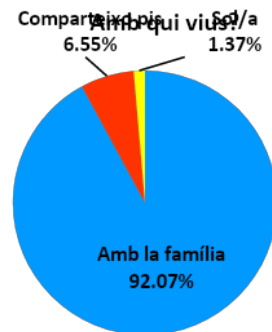
Per últim, **en relació a la dependència del mòbil, el rang 3 de mig, amb un 29,7%, és el majoritari, tot i que a un 38,7% dels i les joves els preocupa molt o força la situació.** Tanmateix també aquest tema és el que presenta més comentaris personals i ens mostra diferents situacions, des dels que no en tenen dependència o no els preocupa: *m'he desentès bastant del mòbil, cada vegada més rebutjo a la seva dependència; en el tema del mòbil, al contrari, o sigui no el vull fer servir, o sigui hi ha dies que ni el miro; jo faig els deures i necessitats de casa abans d'agafar el mòbil*”.

Com els que l'entenen com una bona eina per a estar a prop de les persones estimades: *intento ser a prop dels que no veig amb trucades o videotrucades*). Fins els que accepten que l'han utilitzat més i en són conscients: *aquests dies sento que estic més enganxada al mòbil perquè no tenia res més a fer i l'he utilitzat més hores; la meva experiència es que no paro de fer videotrucades amb el amics i professors; aquest temps faig servir bastant més el mòbil que de costum*”. **“En aquest període de tancament, l'activitat en línia dels menors espanyols ha augmentat un 180%**, segons una anàlisi de la plataforma de seguretat i benestar digital per a les famílies Qustodio.

Aquestes dades coincideixen amb el resultat de l'esmentada enquesta del CEO, que mostra que **les persones joves han fet un ús massiu de les videotrucades i dels missatges de text. Especialment entre el col·lectiu més jove, l'ús d'aquestes tecnologies ha estat molt alt i superior al de la resta de grups d'edat: el 90,2% (16 a 24 anys) i 86,4% (25 a 34 anys)**” (VVAA, 2020:50). En aquest sentit, doncs, **cal estar atents al risc d'addiccions a aquests recursos virtuals, alhora que a l'augment de problemàtiques potencials associades al seu ús**, com ara l'assetjament virtual, l'accés al joc i apostes en línia o la falta de seguretat a la xarxa, entre altres.

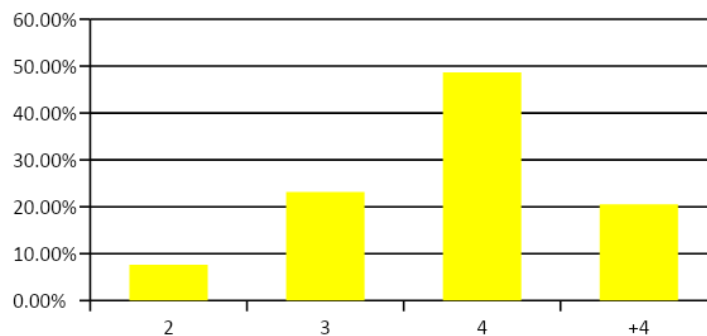
3.4) Convivència

Un dels aspectes més rellevants a analitzar durant el confinament és com ha afectat la convivència a les persones joves. Com s'ha vist en l'anterior apartat, la salut de cadascú i la gestió emocional són elements clau i durant el confinament s'ha posat en més rellevància la seva importància.

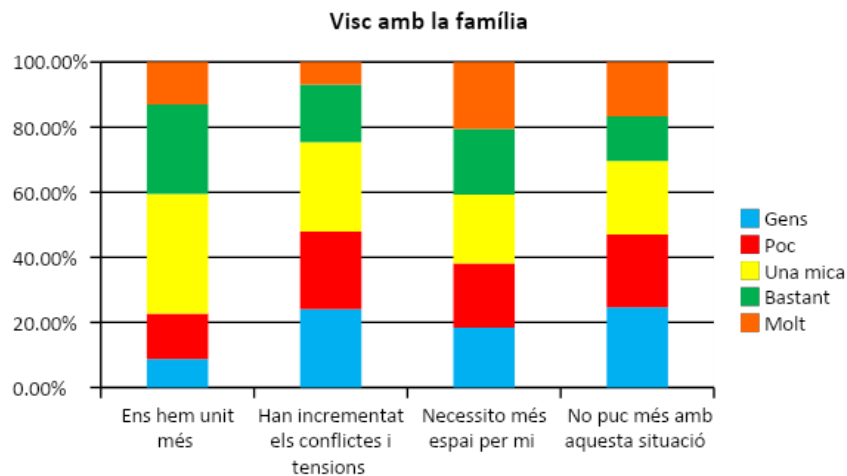
De les persones joves enquestades, la gran majoria viuen amb la família (el 92,07% és a dir, 604 persones) mentre que el 6,55% comparteixen pis i l'1,37% viuen sols o soles. A continuació es fa una anàlisi detallat en cada una de les situacions.

Pregunta: "visc amb la família"

De les persones que viuen amb la seva família, **la gran majoria són 4 membres a la seva llar familiar (48,68%) mentre que un 23,18% són 3 i un 20,53% són més de 4 persones. Així doncs, estem parlant de famílies extenses on la majoria viuen a una llar familiar de 4 o més persones.**

Com cada apartat, se'ls hi va demanar que valoressin en una escala de l'1 al 5 unes frases concretes que veurem a continuació. Sent 1 gens, 2 poc, 3 una mica, 4 bastant i 5 molt d'acord.

La majoria de les persones comenten que *s'han unit una mica més que abans*, però tot i així també *ha augmentat els conflictes i tensions entre els membres de la unitat familiar*. Consideren que *necessiten més espai per ells i elles mateixes* però la majoria *no senten que estiguin al límit de la situació*. Així doncs, el 27,48% consideren que els ha incrementat els conflictes per contra el 20% aproximadament que consideren s'han vist poc o gens afectats i que no veuen un augment de les discussions. De totes maneres, tot i que la majoria considera que "no pot més amb aquesta situació" cal destacar també el 16,72% que sí consideren que estan al límit i que ja no poden aguantar més confinats/des.

Algunes persones consideren que *els ha costat un temps adaptar-se a la situació com a família* i que *durant els primers dies les situacions de conflictes eren més habituals*. Amb el pas del temps, en *algun casos s'han pogut adaptar els uns amb els altres i ara la situació és més sostenible*. En altres casos, però consideren que *viuen en un ambient inhòspit*, alguns/es fins i tot es plantegen si anar a viure sols/es després del confinament. També han expressat que *viuen amb la sensació d'angoixa* ja sigui pel conflictes que viuen directament amb algun o alguns membres de la família o indirectament vivint discussions entre membres (entre els pares o entre els pares i germà/na...).

D'altres en canvi, creuen que i citem literalment, *el fet de que hagin incrementat els conflictes i les tensions ha fet que ens unim més*. *Saber que pots parlar obertament amb la persona amb qui convius és molt agraït*. *I ens ha permès sanar qüestions que, d'altra manera, haguessin sigut més difícils de tractar*.

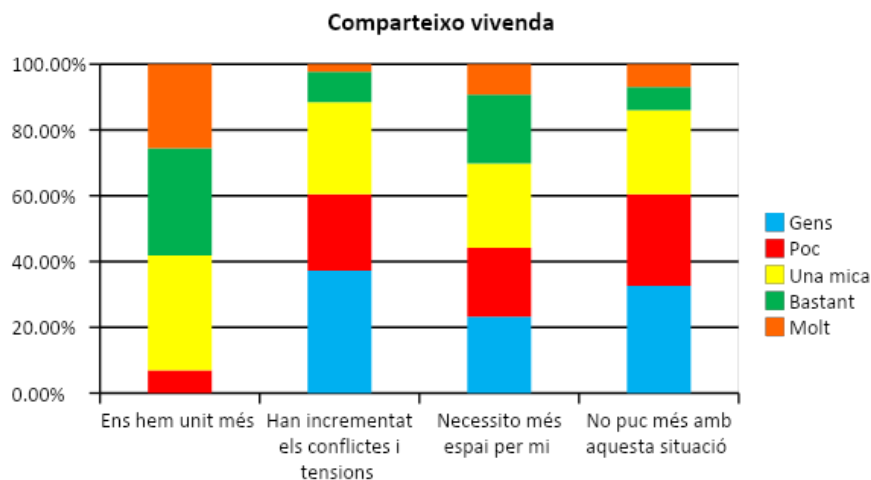
S'ha d'afegir també un gran gruix de persones que *troben a faltar els seus amics i amigues*. Tot i que poden contactar telemàticament, consideren que no és el mateix i que enyoren les estones amb ells i elles, fet que deixa palès la importància de la socialització sobretot durant aquesta etapa de la vida. Finalment es parla també sobre la *gestió emocional i els sentiments i emocions que s'han hagut de viure* durant aquesta etapa alguns d'aquests molt complicats com casos en què algun familiar ha mort durant el confinament, fet que ha provocat moments de tristor i d'imptència que ha sigut molt complicat de poder gestionar.

Pregunta: "comparteixo pis"

Pel que fa la es persones que comparteixen pis, la gran majoria són dues persones convivint (el 67,44%) mentre que el 18,60% en són 3 i gairebé el 15% són més de 3 persones. Val a dir, que són poques les persones que comparteixen pis, com hem dit 43 de les 656 enquestades.

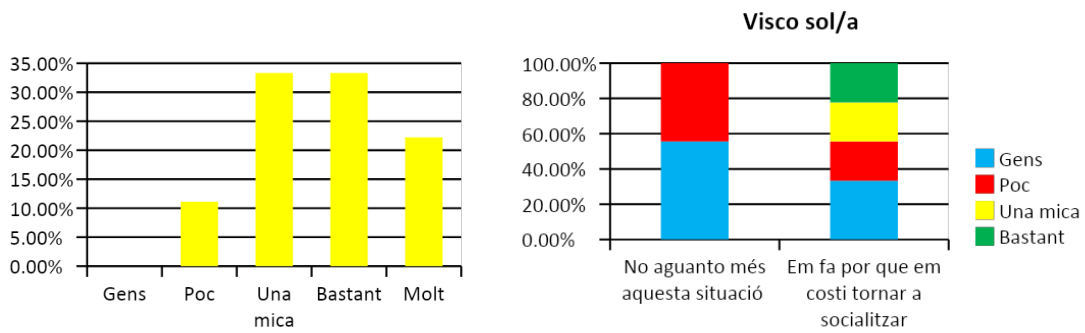

Pel que fa a les persones que comparteixen pis, la majoria opina que *els ha unit més el fet d'estar confinats/des* tot que alguns reconeixen que *per una banda ens hem unit molt més però per l'altra s'ha notat ara més que mai que cadascú necessita el seu espai personal*. Així doncs, encara que pocs creuen que els conflictes s'hagin incrementat durant el confinament sí que veuen una mica o *bastant important trobar moments per a un mateix/a*.

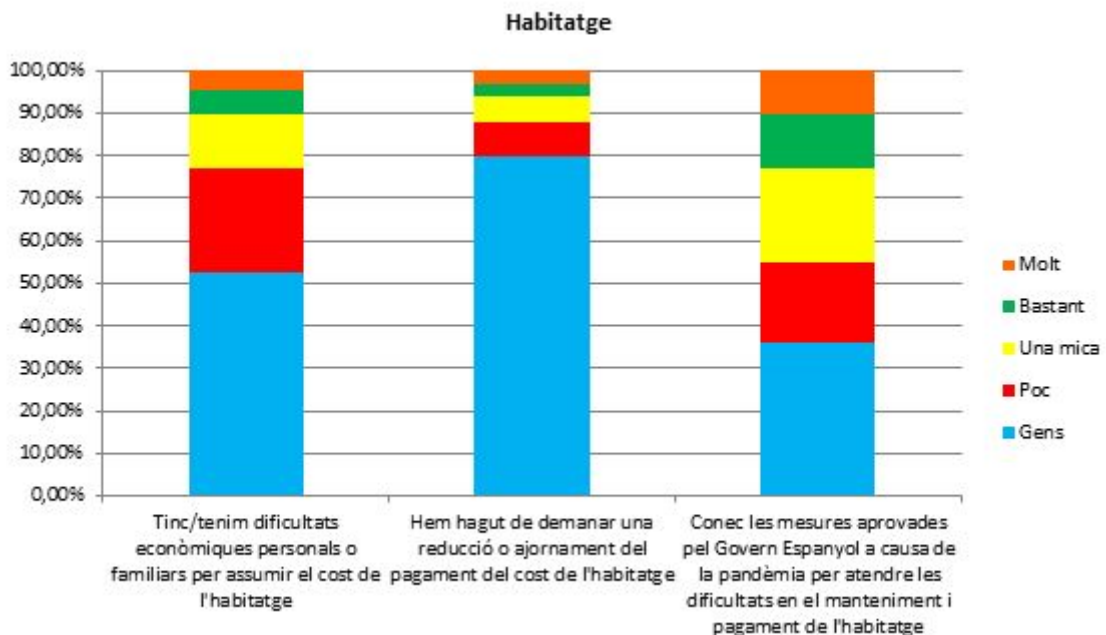
Pregunta: “visc sol/a”

Finalment, 9 persones han contestat que viuen sols/es. D'aquests la majoria *agraeixen està sols/a* i no se'ls hi està fent una gran muntanya la situació. De totes maneres sí que alguns/es tenen *certa por tornar-se a socialitzar*.

3.5) Habitatge

A l'enquesta realitzada també hi va haver un apartat dedicat a l'habitatge, on les persones joves podien valorar del 1 al 5 la frases corresponents.

La gran majoria de les persones enquestades (un 70% aproximadament) no han tingut gaires dificultats econòmiques per assumir el cost de l'habitatge.

Algunes d'aquestes persones tenen un habitatge en propietat i reconeixen no haver tingut problemes en aquest sentit. Però per altra banda hi ha moltes persones que sí que els hi ha afectat econòmicament aquesta pandèmia i s'ha vist rebotit en molts aspectes de la seva vida, entre ells, l'habitatge i els pagaments que se'n deriven (no només lloguer o hipoteca sinó també llum, aigua, gas...).

I és que segons “dades de l'esmentada enquesta del CEO, el col·lectiu jove és el que més viu en llars on, com a conseqüència de l'esclat de la pandèmia, s'han reduït els ingressos (56,7% de les persones joves de 16 a 24 anys i 53,6% de 25 a 34 anys). I també són el col·lectiu que més creu que tindrà “dificultats” o “moltes dificultats” per “arribar a finals de mes amb els ingressos d'ara” (VVAA 2020:41)

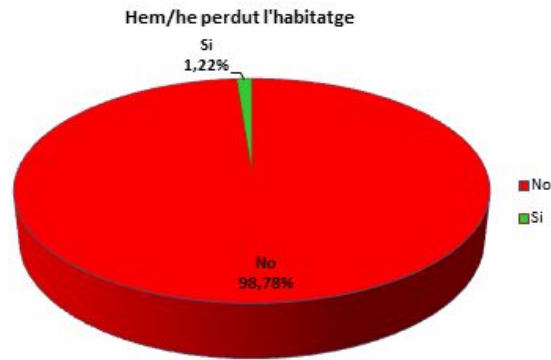
A més, la majoria de les persones (35,98%) no coneixen les mesures aprovades pel Govern Espanyol per pal·liar les dificultats econòmiques i d'altres no creuen que aquestes ajudes siguin suficients. En aquest sentit hi ha persones que opinen que una baixada del preu de l'aigua, llum i gas ajudaria a moltes famílies a poder seguir endavant d'altres proposen que quan aquesta situació acabi es faci alguna cosa col·lectiva per reivindicar el mal que han causat aquestes exigències de l'estat i la poca comprensió que hi ha hagut en les petites i mitjanes empreses.

Hi ha un perfil de persones joves que sí que els hi ha afectat directament aquesta situació, ja que per tal de continuar la seva formació post-obligatòria s'havien traslladat a viure a la ciutat. Quan va començar el confinament, alguns d'ells/es van demanar la reducció del lloguer (però no tothom li han concedit) d'altres es van traslladar a casa d'un seu familiar però, ara, depenen de trobar una feina durant la temporada d'estiu per tal de continuar pagant l'habitatge.

Fins i tot algunes persones reconeixen que ja han deixat el seu pis d'estudiants i depenent de com evoluciona la situació podran optar per buscar-ne un altre o no amb el que tot això comporta (despeses de transport, més temps per arribar al centre educatiu, incompatibilitat d'horaris entre transport i classes, inviabilitat de poder anar al centre educatiu ja sigui perquè no hi ha accés al transport públic en el seu municipi o no té carnet o cotxe...).

Segons l'estudi de l'Agència Catalana de la Joventut, abans de la pandèmia, “el cost mitjà de l'habitatge entre les persones emancipades de 25 a 34 anys era de 750€ mensuals, i el 18,7% d'aquestes persones joves tenien dificultats per pagar el cost del seu habitatge. Cal afegir també que la joventut emancipada viu principalment de lloguer (66,7%), situació especialment vulnerable” (VVAA 2020:44).

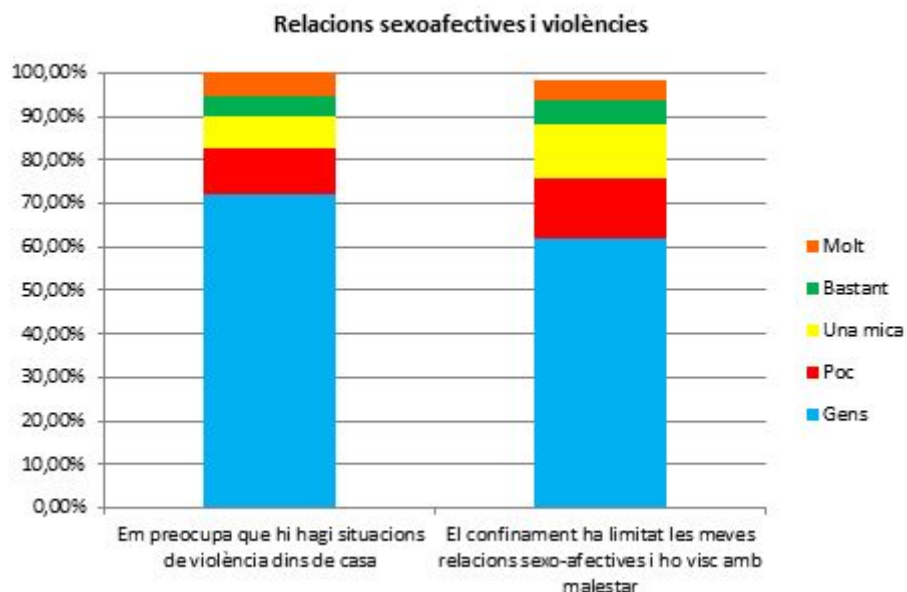
Continuant amb l'estudi, si es fa referència a les persones més joves de 16 a 24 anys “més de tres quartes parts viuen a la llar d'origen, el que a priori suposa més protecció. Tot i això, prèviament s'ha esmentat que més de la meitat de les persones joves de 16 a 24 anys viuen en llars on s'han reduït els ingressos, per la qual cosa la pèrdua de l'habitatge també pot afectar les persones joves no emancipades” (VVAA 2020:44).

De les persones enquestades, el 98,78% no han perdut l'habitatge però sí que algunes persones han tingut dificultats per poder pagar les despeses que se'n deriven i com hem pogut veure anteriorment, algunes han demanat la reducció del preu de lloguer o de les quotes hipotecàries. Tot i així cal destacar, que 8 persones sí han perdut l'habitatge, però no ens han detallat quina és la seva situació actual. I no cal oblidar que el "risc de desnonament durant el confinament en principi s'evita per les mesures preses a través de l'estat d'alarma, però un cop aquest hagi finalitzat la pèrdua de l'habitatge es pot produir a través de diferents mecanismes (endeutament, reactivació judicial...)" (VVAA 2020:44).

3.6) Relacions sexoafectives i violències

A continuació el gràfic corresponent a les preguntes "Em preocupa que hi hagi situacions de violència dins de casa" i "El confinament ha limitat les meves relacions sexo-afectives i ho visc amb malestar".

Si ens fixem primer en la preocupació envers la violència en l'àmbit domèstic, **el 72,2% no li preocupa gens i el 10,72 quasi gens, perquè consideren que a casa seva no n'hi ha**, tal i com moltes persones ho han remarcat deixant-ho com a comentari: *em preocupa l'augment de violències a altres cases, sobretot el fet d'estar tancada o tancant amb l'agressor/a.*

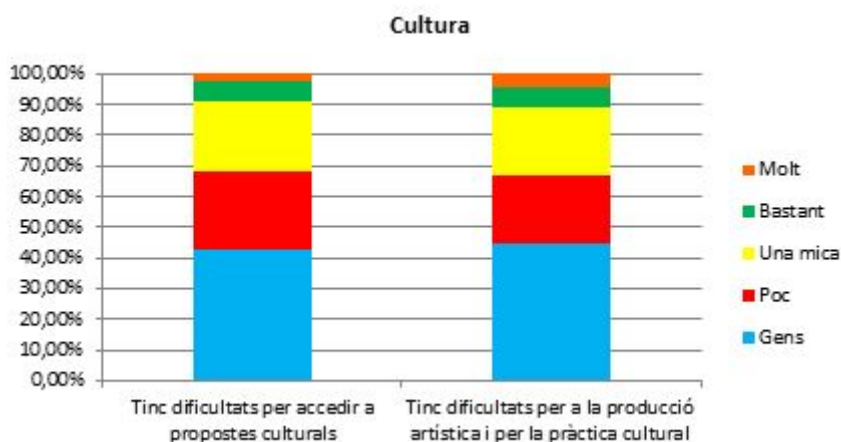
Malgrat no és possible de fer amb la informació disponible, seria interessant analitzar què entenen per violència les persones joves, si només pensen en la de tipus físic o amplien la definició a altres esferes, i en aquest sentit sí que algunes persones han afegit com a aportacions: *sempre hi han petites discussions; ha sigut tens, però sense agressivitat.* **Aquests matisos doncs amplien la perspectiva i ens fa entreveure com en alguns casos la convivència familiar no és fàcil i menys encara en la situació de confinament obligat que hem viscut.**

Respecte a les relacions sexo-afectives, a les respostes es veu un clar biaix en funció de l'edat dels i les joves, perquè moltes van acompanyades d'un comentari per aclarir que no tenen relacions: *(mai he tingut relacions sexo-afectives; això del sexe encara no vull pensar-ho; som nens; és que jo no tinc relacions sexuals).* Això en part pot explicar el fet que **el 75,5% de la joventut no s'hagi trobat cap o quasi cap limitació respecte les seves relacions sexuals i que, per tant, no ho hagin viscut amb malestar, simplement perquè no és el seu cas.**

Però també cal tenir en compte l'altre extrem, que són les persones joves de la franja alta que ja conviuen amb la seva parella i per tant, han tingut més temps per estar junts: *el confinament ha avivat les relacions sexo-afectives perquè passem més temps de qualitat junts i estem més descansats. Tenim altres hores al dia que no només el vespre o la nit per donar-nos carinyo; com que visc amb la parella, les nostres relacions sexuals no s'han vist afectades per res.* Tot i això s'ha de destacar que **un 22,7% sí que ho ha viscut entre mitjanament i molt malament**, tal i com mostren els següents comentaris: *necessito veure al meu novio ja!; fa 2 mesos que no veig la meva parella.*

3.7) Cultura

Pel que fa a l'àmbit de la cultura, tant a la pregunta de si es tenen dificultats per **accedir a propostes culturals com per a la producció artística i pràctica cultural**, la tendència i els percentatges són similars, tal i com es pot veure al següent gràfic.

Així, **quasi la meitat de les persones joves (un 42,8% i un 44,5% respectivament) afirma no tenir-ne gens de dificultats**. Tanmateix, si es fa el percentatge acumulat fins el valor 3, que podríem considerar el valor entremig de dificultat i per tant, l'acceptable, s'arriba a un 91,1% i un 89%.

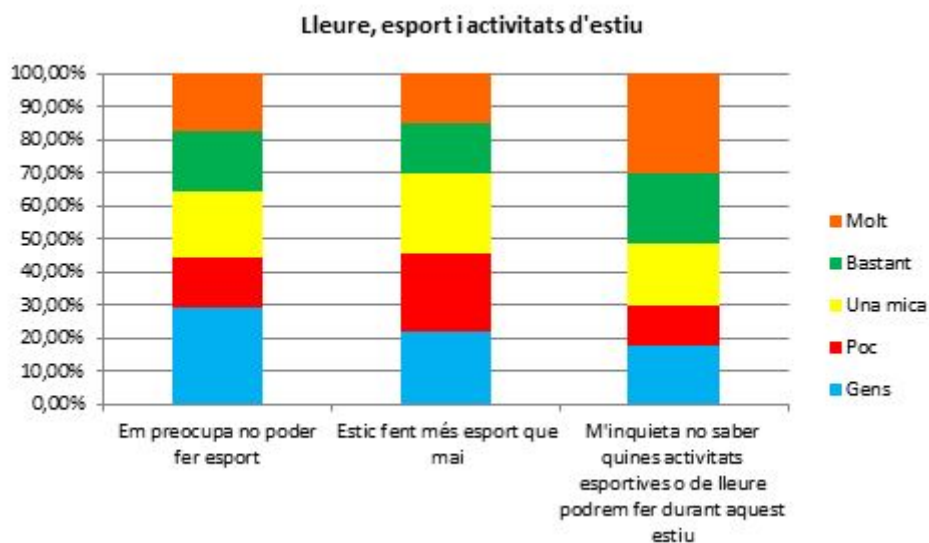
Tot i aquestes dades tant elevades, cal matissar però que a la pregunta oberta per a afegir comentaris o l'experiència pròpia, diverses persones han manifestat no estar interessades per aquest àmbit o no tenir-ne experiència.

Aquí ens podríem aventurar a preguntar-nos què consideren les persones joves com a cultura i què engloba, si per exemple mirar sèries a les diferents plataformes ho és o no, o només ho és mirar museus, però no tenim prou informació al respecte per a contrastar-ho i fer hipòtesis seria sense una base empírica sòlida.

Per tant, **el que es pot afirmar és que l'accés a la cultura no és una qüestió que hagi preocupat als i les joves durant el confinament perquè afirmen haver-ne tingut i a més alguns concreten la seva pròpia experiència: he "visitat" museus i he assistit a concerts; vaig fent exercicis de piano i cant cada 2 o 3 dies; el confinament m'ha servit per gaudir molt de la cultura per tots els recursos que hi ha a l'abast (que hi eren ja abans del confinament, però que no teníem temps o ganes d'explorar-los); faig moltes manualitats i cuino; escric més i pinto amb el meu pare; segueixo practicant ball des de casa; entre d'altres aportacions.**

3.8) Lleure, esports i activitats d'estiu

A continuació s'analitzen les dades obtingudes a través de les preguntes "Em preocupa no poder fer esport", "estic fent més esport que mai" i "m'inquieta no saber quines activitats esportives o de lleure podrem fer durant aquest estiu".

Pel que fa a la primera, hi ha quasi un 30% de les persones que no els hi preocupa gens no poder fer esport, segurament perquè ja no en practicaven abans del confinament. Tot i això a quasi un 20% els hi preocupa mitjanament no poder-ne fer i a un 17,5% els hi preocupa molt. Algunes de les qüestions que s'apunten són el fet que des de que s'ha pogut sortir al carrer, moltes persones joves ho han aprofitat per sortir a córrer, passejar i anar en bici, i aquesta pràctica esportiva a l'aire lliure i en entorns naturals i pacífics ha provocat un benestar tant físic com psicològic en elles, al mateix temps que una via d'evasió i desconexió de casa.

També es fa èmfasi en el sentit col·lectiu i de pertinença de l'esport, ja que s'afirmen coses com: *no m'amoïna no poder fer esport, perquè tinc eines i recursos a casa. M'amoïna no poder fer l'esport que a mi m'agrada amb les persones qui m'estimo; necessito jugar a basquet i estar amb l'equip, és essencial per mi; tant de bo que aquest estiu pugui anar a la piscina i quedar amb les amigues...això és el que em preocupa*". Per tant, una primera afirmació és que la pràctica esportiva és important per les persones joves que ja en practicaven abans del confinament i malgrat hagin tingut recursos per a continuar-ne fent, preocupa la incertesa de quan podran recuperar pràctiques esportives col·lectives i federades.

Al observar les respostes de la segona pregunta, es veu com un 45% no ha fet gens o quasi gens d'esport durant el confinament, però el 55% restant sí que n'ha fet més que abans. Amb la informació que es té es fa impossible saber si les persones que abans del confinament ja feien esport són les que consideren que durant aquest n'han fer menys o més, ja que no es pot comparar la pràctica física realitzada a casa que en

espais exteriors, ja siguin equipaments específics o a l'aire lliure. El que sí s'observa és que **els que expliciten tenir recursos (ja sigui a nivell d'espai, com un pati o jardí, com de material, el·líptica, peses, piscina, etc.) els han aprofitat.**

A la última pregunta es veu com un 51% de les respostes són *de molta o força inquietud sobre les activitats esportives o de lleure que es podran fer durant l'estiu*, sent doncs la pregunta amb una major preocupació.

La incertesa respecte la campanya d'activitats d'estiu queda clara i a l'apartat dels comentaris es reafirma amb aportacions com: *em preocupa no saber com serà aquest estiu, vacances, colònies, estades a l'estranger... ; treballo amb infants a l'estiu i em preocupa quedar-me sense feina. Els pares cada cop tenen més por de que els nens es contagiïn, de fet, vam haver d'anular una sortida abans de que comences la quarantena per això; es faran casals d'estiu? Em preocupa la incertesa dels casals de lleure; em preocupa no poder anar de colònies a l'estiu :-(; El que em "preocupa" es no poder anar-hi al casal d'estiu :(.*

CONCLUSIONS

4) CONCLUSIONS

Per a concloure amb tota la informació obtinguda a través anàlisi de l'enquesta de referència, i alhora ressaltar el contingut més rellevant dels diferents àmbits, a continuació s'exposen les conclusions extretes de cada un d'ells.

Educació i formació:

- Les persones joves s'han vist afectades per molts motius com ara tenir un sol ordinador a casa, i per tant haver-lo de compartir; no tenir un bon ambient de treball; mala connexió; no està acompanyats/des per les seves famílies; indisponibilitat d'horaris... fent encara més visible les desigualtats socials i la bretxa tecnològica.
- Els i les joves els hi angoixa i preocupa la incertesa de si podran passar de curs, i amb la qualitat que ho faran, en especial les persones que canvien de cicle i/o passen a realitzar estudis postobligatoris.
- L'alumnat ressalta la seva preocupació davant no tenir l'ambient adequat per estudiar, sumat a la falta de concentració, capacitat d'organitzar-se i motivació, i l'afecte que això pot tenir davant la nota final, tenint present que la puntuació d'avaluació continua no ha variat, i a la vegada destaquen la sobrecàrrega de feina que tenen per part de les diferents matèries.
- Les persones enquestades també posen en ressonància la falta d'acompanyament per part del centre educatiu, en els diferents processos educatius que ho requereixen, com per exemple com acabarà el curs, por a suspendre, falta de recursos, etc.
- Pel que fa a la relació amb el professorat, es destaca que es nota molta distància, alumnat professorat, al igual que hi ha molta part del professorat que té mancances a nivell tecnològic i això dificulta la resolució de dubtes i en l'aprenentatge en general.

Treball i emprenedoria:

- Gran part de les persones treballadores enquestades, manifesten estar preocupades davant la incertesa de la situació laboral actual, i de com afectarà aquesta situació el en seu futur laboral.
- La majoria de persones reconeixen tenir dubtes sobre els drets laborals, normatives, recursos existents, subsidis, etc. respecte la situació d'alarma que ens trobem. Tanmateix afirmen que els/les angoixa la incertesa de no saber quan cobraran i tenen sensació d'inseguretat, tant a nivell de "supervivència" familiar actual, com pel seu futur laboral.

- Es ressalta les poques ajudes per demanar, i la seva dificultat en sol·licitar-les, ja que la majoria de tràmits es fan via online difícils d'accedir-hi, i a la vegada poca informació al respecte.
- També es mostra preocupació davant d'aquelles persones que són o tenen familiars que treballen en serveis essencials, per por de que aquestes es vegin afectades per la COVID-19.

Salut i gestió emocional:

- La majoria de joves afirmen que durant el confinament es sentien una muntanya russa emocional, en especial en la franja de 15 a 20 anys.
- El neguit, seguit de la tristesa i l'enuig, han estat molt present davant l'estat de confinament en els i les joves enquestats/des.
- La gran majoria de persones enquestades afirmen que els angoixa no poder sortir de casa o no poder visitar persones importants per a elles, i no saber com serà la nova normalitat.
- Els i les joves afirmen que ha incrementat la seva dependència respecte al mòbil.

Convivència:

- La majoria de joves enquestats/des viuen amb la família, i en general, afirmen que el confinament ha potenciat que el nucli familiar s'unís més, tot i destacar que la majoria reconeixia que necessitava més espai vital, i que han incrementat, lleugerament, els conflictes a casa, en especial les primeres setmanes.
- De les persones enquestades que viuen soles, la gran majoria afirma que agraeix estar sola durant el confinament, i fins i tot algunes pateixen en que els costi tornar a socialitzar-se.
- Es pot percebre desigualtat social, al igual que amb la vivenda i l'ambient familiar, ja que no es el mateix tenir una casa amb jardí, o viure en un pis amb 8 germans/es, entre d'altres elements diferenciadors.

Habitatge:

- La majoria de persones enquestades no coneixen les mesures aprovades pel Govern Espanyol per pal·liar les dificultats econòmiques, i no creuen que aquestes ajudes siguin suficients.
- Hi ha un perfil de persones joves que sí que els hi ha afectat directament aquesta situació veient-se obligats/des traslladar-se a casa de familiars, deixar el pis d'estudiants, demanar la reducció del lloguer, etc.

Relacions sexo-afectives i violència:

- La majoria de persones enquestades no mostren preocupació en ver la violència en l'àmbit domèstic dins la seva família, tot i que cal destacar que no sabem què entenen per violència els i les joves i si es fes una definició conjunta podria modificar les respostes.
- En quan a les relacions sexo-afectives, la majoria de joves que han contestat afirmen que amb el confinament no s'han vist afectades les relacions en aquest aspecte. No obstant, si es ten en compte les respostes segons l'edat, a més edat, més afectació.

Cultura:

- La majoria de joves afirmen que no tenen dificultats per crear i accedir a propostes culturals, tot i que pot mostrar-se esbiaix en les respostes, tenint present que no se sap què entenen els joves per cultures i a la vegada, perquè en les preguntes obertes varis joves afirmen no estar interessats/des en accedir-hi.

Lleure, esports i activitats d'estiu:

- No amoïna tant el fet de no poder practicar esport, ja molts/es joves afirmen que sinó de no poder-lo fer amb la gent que normalment ho fa.
- A les persones joves que han contestat l'enquesta, estan inquiets/es per saber som la pràctica esportiva i activitats de lleure durant l'estiu.

Com s'ha pogut veure en l'apartat d'interpretació de resultats, **l'impacte de la pandèmia ha estat desigual en la població jove. Les condicions materials del confinament (tipus d'habitatge, accés tecnològic, espai...), les situacions laborals/educatives viscudes o els recursos disponibles (tant materials, com de xarxa de suport familiar, recursos de gestió emocional, etc) són elements que han fet ressaltar encara més les desigualtats socials i la comarca de la Selva no ha estat una excepció.**

Amb l'enquesta realitzada s'ha pogut constatar que la pandèmia s'ha viscut de maneres molt diferents i s'hi ha pogut posar veu, relatar. És per això que **un dels elements fortament relacionat amb aquesta qüestió és la posició social de cadascú**, fet que ja s'ha ressaltat en la interpretació de resultats tot i que potser no s'apunta de manera suficient pel perfil de persones joves que han respost el qüestionari.

Hi ha però més elements a tenir en compte i que en aquestes conclusions finals més generals i de context volem exposar, com és **la desigualtat territorial**. Cal recordar que la comarca està formada per 26 municipis dividits en 3 sectors ben diferenciats geogràficament: la costa, la plana i la part més muntanyosa, i

segons la seva mida poblacional ens trobem una distribució singular on gairebé el 40% dels municipis tenen menys de 3.000 habitants i només el 7%, són municipis amb més de 30.000 habitants.

A banda d'aquesta distribució, destacar que la comarca està fortament afectada pel fenomen de les urbanitzacions (una vintena aglutinen quasi la meitat de la població) i per una forta dispersió dels seus habitants en municipis petits. **Aquesta varietat territorial, per un costat fa que una part important de la població es pugui afirmar que viu en contextos pacífics i on el confinament ha estat menys sever en comparació amb Barcelona i l'Àrea Metropolitana, en el sentit de poder veure des de casa el cel, la natura, verd,** però per l'altre no treu que s'hagi de tenir en compte aquesta variable de desigualtat territorial on **"són els barris més desfavorits on l'afectació de la pandèmia és més alta,** així com les dificultats derivades tant per la manca de feina com per la necessitat de seguir treballant, com lògicament per les característiques de l'habitatge on es viu el confinament i els recursos familiars per afrontar-lo (VVAA 2020: 52).

I és en aquesta darrera, on s'ha de tenir present el que es deia que **una part significativa de la població de la comarca de la Selva viu en urbanitzacions on, en algunes d'aquestes es concentra població de risc, alhora que també en alguns municipis o zones concretes de municipis de la comarca.** A més, aquesta distribució geogràfica fa que l'accés a alguns serveis essencials (CAP, farmàcia, establiments/supermercat) sigui molt complicat i en alguns casos indispensable tenir un mitjà de transport privat, amb les conseqüents desigualtats que provoca.

Així, la desigualtat social i territorial són dos elements importants que han fet visible les diferències entre la població, però no són els únics. **Aquesta pandèmia també ha afectat diferent segons la generació ja que "no tots els grups d'edat estan sent afectats d'igual manera per la crisi, ni ho seran en els propers anys. Des de fa algun temps, la infància i la joventut s'han convertit en les etapes vitals més vulnerables en les nostres societats.** Per exemple i, a diferència d'altres èpoques, en les societats actuals marcades per les crisis econòmiques cícliques i la baixa despesa pública, els i les joves són, juntament amb els infants, el col·lectiu més empobrit" (VVAA, 2020: 107). Per tant, **el que fan les crisis econòmiques i socials (i en aquest cas les sanitàries) és accentuar les desigualtats dins de cada grup social, i la joventut no és una excepció.**

Però per no acabar amb tant de pessimisme, **cal entendre també les situacions de crisi com a punts d'inflexió i d'opció de canvi, de transformació, i un dels exemples més significatius d'aquesta, és la solidaritat que ha sorgit per part de la població, sobretot juvenil, relacionada a fer accions de voluntariat que han ajudat a la comunitat, sobretot a la població de més risc (gent gran, vulnerabilitat social i econòmica).** Curiosament aquestes accions han estat més emfatitzades a municipis rurals. Un dels motius podria ser la dificultat d'accés a alguns serveis essencials que es comentava, fet que al tenir unes necessites concretes i comunes les persones joves s'oferien a ajudar a per exemple, anar a la farmàcia o als supermercats i portar la compra a casa de cadascú. També el fet que donades les característiques de la

vida social en els municipis més petits, aquestes xarxes i el protagonisme de les persones joves en aquestes, **s'han pogut activar amb més intensitat en municipis on prèviament la interacció constant amb els veïns i l'ajuda mútua ja formava part del dia a dia de la comunitat.** Aquest fenomen no és nou, però en moments de crisi sorgeixen moltes accions d'aquest tipus, per tant no és d'estranyar que durant la pandèmia s'hagin vist diverses iniciatives o la creació de grups de "joves voluntaris" arreu del territori que han fet evidenciar el paper actiu i comunitari que té part de la joventut. Tot i així l'impacte real d'aquestes accions a la nostra comarca és complex de mesurar i caldrà veure si aquests grups perduren en el temps i si sorgeixen altres iniciatives de canvi i transformació més encarades a mitjà i llarg termini.

Finalment, tot i no ser una enquesta representativa pel motius exposats en apartats anteriors, **sí que els presents resultats creiem que donen una fotografia significativa de les persones joves de la comarca durant el confinament i s'ha de destacar que no només s'ha pogut obtenir a través del buidatge i interpretació de l'enquesta, sinó del treball constant i basat en el vincle que realitza l'equip de Joventut de l'Oficina Jove de la Selva i la resta de professionals de joventut de la comarca, que durant el confinament s'ha esforçat i replantejant contínuament per seguir arribant a les persones joves de la Selva de la manera que fos.**

Bibliografia utilitzada:

- VVAA (2020). *Joventut, COVID-19 i desigualtats. Part I - Situació actual i prospectiva*. Barcelona: Agència Catalana de la Joventut, Generalitat de Catalunya